सुभू́ gut geartet, kräftig, gewaltig.
सुभूत gut geraten; *n.* Wohlstand, Glück.
सुभूति *f.* = *vor. n.*
सुभृत wohl gehalten, gehegt, gepflegt.
सुभृश sehr heftig; *n. adv.* gar sehr.
सुभ्रू *f.* schönbrauig.
सुमख kampfesfreudig.
सुमङ्गल, *f.* **°ङ्गली** *o.* **°ङ्गला** Glück bringend.
सुमज्जन *n.* ein gutes Bad.*
सुमत् *Adv.* zusammen, zugleich mit (*Instr.*).
1. **सुमति** *f.* Wohlwollen, Huld; Andacht, Gebet.
2. **सुमति** wohlweise, verständig.
सुमधुर sehr süfs *o.* lieblich.
सुमध्य *u.* **°म** eine schöne Mitte *o.* Taille habend, schlank.
सुमनस् wohlgesinnt, hold; wohlgemut, froh. *f.* (*nur Pl.*) *u. n.* Blume.
सुमनस्य्, *nur* **°स्यमान** = *vor. Adj.*
सुमन्तु wohl kenntlich *o.* bekannt.
सुमन्त्र wohlberaten. *m. Mannsn.*
1. **सुमन्मन्** *n. Pl.* gute Wünsche.
2. **सुमन्मन्** wohlgesinnt.
सुमहन्त् sehr grofs, herrlich.
सुमहस् *dass.*
सुमहाकक्ष von sehr hohen Mauern eingeschlossen.
सुमहातेजस् herrlich an Glanz *o.* Kraft.
सुमहामनस् sehr hochherzig.
सुमहामुनि *m.* ein herrlicher Weiser.
1. **सुमित** wohlgemessen.
2. **सुमित** wohlbefestigt.
सुमित्र wohlbefreundet; *m. u. f.* **आ** *Manns- u. Frauenname.*
सुमित्र्य = *vor. Adj.*
1. **सुमुख** *n.* ein schöner Mund.
2. **सुमुख**, *f.* **ई** (**आ**) schön von Gesicht, hold, günstig, geneigt zu (—°).
सुमृडीक (**°ळीक**) erbarmungsvoll, gnädig.
सुमेक wohlgegründet, fest.
सुमेध saftig, üppig.
सुमेधस् einsichtsvoll, weise.
सुमेरु *m. N. eines Berges.*
सुम्न wohlwollend, hold. *n.* Huld, Gunst; Andacht, Gebet, Lied.
सुम्नय् *u.* **सुम्नाय्**, *nur Partic.* **°यन्त्** huldvoll, günstig.
सुम्नयु *u.* **सुम्नायु** andachtsvoll, fromm.
सुम्नावन्, *f.* **°वरी** huldreich.
सुम्निन् *dass.*
सुम्ब *m. Pl. Volksname.*
सुयज् schön opfernd; *f.* ein schönes O.
1. **सुयज्ञ** *m.* ein schönes Opfer.
2. **सुयज्ञ** ein schönes Opfer darbringend *o.* empfangend; *m. Mannsname.*
सुयत wohlgezügelt.
सुयन्तु leicht zu lenken.
सुयम *dass.*, wohlgeordnet, geregelt.
सुयवस weidereich; *n.* gute Weide.
सुयशस् hochherrlich.
सुयाम gut lenkend.
सुयुज् wohlgeschirrt (*Wagen o. Pferde*).
सुयुद्ध *n.* ein rechter Kampf.
सुयोधन *m. älterer N. des Duryodhana.*
सुर *m.*, **ई** *f.* Gott, Göttin.
सुरकार्मुक *n.* Götter- *d. i.* Regenbogen.
सुरकुल *n.* Götterhaus, Tempel.
सुरक्षित wohlgehütet.
सुरक्षिन् *m.* ein guter Hüter.
सुरगज *m.* Götterelefant.
सुरगृह *n.* = **सुरकुल**.
सुरङ्ग *m.* Orangenbaum; *f.* **आ** unterirdischer Gang (*vgl.* **सुरूङ्गा**).
सुरचाप *m.* = **सुरकार्मुक**.
सुरण munter; *n.* Freude, Lust.
सुरत (*s.* **रम्**) *n.* Wollust, Liebesgenuss.
सुरत्न schätzereich.
1. **सुरथ** *m.* ein schöner Wagen.
2. **सुरथ** einen schönen Wagen habend; *m.* Wagenkämpfer, *Mannsname.*
सुरद्विप *m.* = **सुरगज**.
सुरद्विष् *m.* Götterfeind, Dämon.
सुरधनुस् *n.* = **सुरकार्मुक**.
सुरपति *m.* der Götterherr (*Indra*).
सुरभय्, **°यति** wohlriechend machen; *p.p.* **सुरभित**.
सुरभि (*f.* **इ** *u.* **ई**) wohlriechend, duftig. *m.* der Frühling; *f. N. einer myth. Kuh*; *n.* ein wohlriechender Stoff, Parfüm.
सुरभिकन्दर *m. N. eines Berges.*
सुरभिगन्ध *m.* Wohlgeruch.